

Urheillen opettajaksi

Oli olympiavuosi 1952. Keväällä näin lehdessä ilmoituksen, jossa haettiin opiskelijoita Savonlinnan seminaariin. Siinä kaupungissa en koskaan ollut käynyt, mutta se oli tarpeeksi kaukana Hämeenlinnasta. Yllättäen kutsu pääsykokeisiin tuli, ja siitä sitten vain kokeisiin. Ensivaikutelma Savonlinnasta oli: onpa kaunis kaupunki. Päätin ottaa kokeet tosissani.

Pääsykokeisiin oli kutsuttu vajaasta 300 hakijasta 144, ja kouluun valittiin 36 miesopiskelijaa. Jännittävässä lopputilaisuudessa luettiin aakosjärjestyksessä niiden nimet, jotka seulan läpäisivät. Niinpä Anna Kekkonen sanoi minunkin nimeni. Se oli ratkaiseva hetki koko tulevaisuudelleni, elämälleni, avioliitolle ja oikeastaan kaikelle, mitä tuon hetken jälkeen on tapahtunut.

Neljän vuoden opiskelu antoi erinomaisen mahdollisuuden harrastaa mielihalujaani urheilussa. 36 opiskelijan joukkoon mahtui hämmästyttävän monta lahjakasta urheilijaa eri lajeista. Sen, että joukossa oli niin monipuolisesti liikuntaa harrastavia, voi selittää seuraavalla itsepintaisella huhulla. Voimistelunopettajamme oli Allan Granberg, ja hän toimi pääsykokeissa liikuntasuoritusten arvostelijana. Hän arvosteli liikuntataidot 0–10. Muissa aineissa skaala oli 4–10. Kun sitten lopuksi laskettiin eri aineet yhteen, niin hyvillä urheilijoilla oli jonkinlainen etulyöntiasema muihin nähden. Mene ja tiedä?

Tämä 36 oppilaan joukko toi neljän vuoden aikana merkittävän panoksen Savonlinnan urheiluelämään. Jääkiekossa voitimme kaupungin mestaruuden, vaikka vastassa oli kaupungin ylpeys SaPKo. Raumalta tullut Lukon kasvatti Veikko Kilpilampi oli joukkueemme sielu. Superlahjakkuus Jussi Kiikeri oli tässäkin lajissa täysi tekijä. Kuuluisin pelaaja jälkikäteen arvioituna oli puolustajana pelannut Martti Talvela, joka nyrkkeilijän kypärä päässä pysytteli Kanadan sukulaisilta saaduilla hienoilla luistimillaan jotenkuten pystyssä.

Loppuottelu SaPKoa vastaan oli dramaattinen. Maalivahtimme Kalervo Seppälä sai kiekon päähänsä ja joutui verta valuvana poistumaan jäältä. Silloin minä puin maalivahdin varusteet päälleni ja menin jälle. Se olikin aikamoinen sisääntulo. Kompastuin kaikkine vehkeineni portin kynnykseen ja lensin rähmälleni pitkin jäätä. Mutta maalille kömmittyäni pidin tonttini puhtaana, ja niin voitimme noin tuhannen katsojan edessä mestaruuden. Näistä otteluista alkoi ja jatkui se suunnaton innostus jääkiekkoon, josta myöhemmin on tullut valtalaji Savonlinnaan.

Jussi Kiikerin mainitsin edellä jääkiekkoilijana. Mutta ennen kaikkea hän on ollut yksi maamme kaikkien aikojen parhaimmista pesäpalloilijoista, joka jo seminaariaikana pelasi SM-sarjassa Ilmajoen Kisailijoissa ja Itä-Länsi-otteluissa. Pesäpalloujoukkueemme oli Jussi Kiikerin johdolla opettajanvalmistuslaitosten kisoissa maamme parhaita, vaikka emme mestaruutta saavuttaneetkaan.

Nyrkkeilyharrastuksen kaupunkiin toi Eero Meuronen Riihimäeltä, ja monet kokeilivat tätäkin lajia. Martti Talvelahan voitti Eeron ohjauksessa jopa Suomen

mestaruuden – tosin vain kumartamalla, sillä Masan nähtyään vastustajat eivät uskaltaneet nousta kehään. Minullekin jäi mieleenpainuva kokemus tästä lajista: otin harjoitusmatsin Martin kanssa Eeron noin 3 x 3 neliömetrin suuruisessa kämpässä. Kylä siinä hiki lensi ja mäiske kuului kauas! Enpä vain osannut arvata, että siinä täräytelin parhaan kykyäni mukaan tulevaa maailman oopperalavojen tähteä.

Seminaarissa aloitti uransa alkutaipaleen myös Savonlinnan tuleva lentopalloguru Kalevi Niskanen. Kaupungissa vieraili Neuvostoliiton maajoukkue ja pelasi Savonlinnan joukkuetta vastaa Kirkkopuistossa, jonne oli ottelua varten tehty kenttä. Kaupungin joukkueessa oli 6:sta pelaajasta 4 meidän luokaltamme. Yleisöä oli Kirkkopuisto täynnä, mutta siinä pelissä emme saaneet yhtään pistettä.

Opiskeluaikani oli siis erittäin liikunnallista aikaa. Koulupäivän jälkeen harjoitimme jatkuvasti jotain urheilulajia. Se antoi opiskeluun paljon virkeyttä ja tarjosi mieleen jääviä kokemuksia. Liikunnasta tulikin monelle luokkamme oppilaalle elinikäinen harrastus.

Kirjoittaja valmistui kansakoulunopettajaksi Savonlinnan seminaarista 1956. Hän on työskennellyt opettajana perus- ja ammattikoulussa sekä liike-elämän palveluksessa. Hänet tunnetaan myös merkittävänä jääkiekkoilun edistäjänä Savonlinnassa.

Seminaarin jääkiekkojoukkue. Ylärivissä vasemmalta Reino Tikkanen, Väinö Havu, Seijo Karppi ja Veikko Kilpilampi; alarivissä vasemmalta Jorma Kajanto, Jussi Kii-keri ja Kalervo Seppälä. (Kuva Annukka Talvelan yksityisarkistosta.)